

VÝVOJ DUŠE

Když se individuální vědomí zrodí v rámci dimenzí, začíná jeho dlouhá cesta, kterou nazýváme vývojem duše.

Duše není něco statického ani hotového.

Je to živý proces, proud, který se neustále proměňuje.

Je to vědomí, které se učí samo sebe chápat

skrže zkušenost. A právě tato schopnost učit se,

růst a integrovat prožitky je tím, co z individuálního vědomí dělá duši.

Vývoj duše začíná okamžikem, kdy se vědomí poprvé

setká s polaritou. V jednotě Zdroje neexistuje žádný

kontrast, ale v dimenzích se vědomí poprvé dotýká rozdílu,

vztahu, napětí a volby. Duše se učí skrže to, co prožívá,

a každá zkušenost v ní zanechává otisk.

Tyto otisky jsou neintegrovanou energií, která čeká na pochopení.

Duše se tak postupně stává nositelkou všech svých prožitků, všech svých

rozhodnutí, všech svých pochopení i všech svých slepých míst.

Vývoj duše probíhá v cyklech. Duše se znovu a

znovu vtěluje do různých forem, prostředí a situací,

aby mohla prožít to, co ještě nepoznala, nebo aby

integrovala to, co zůstalo nedokončené.

Každá inkarnace je jako další kapitola v dlouhé knize,

kteřou duše píše o sobě. V každém životě se učí něco jiného,

někdy odvalu, jindy hranice, někdy lásku, jindy pravdu.

A i když jednotlivé životy vypadají odděleně,

duše je nese jako jeden celek.

